

Bogdan GEANĂ

3.2 „Nu ne dorim moartea decât în suferințele nedefinite; fugim de ea la cea mai mică suferință clară.”

IV.

4.1 „O dată nu mi s-a întâmplat să citec o relatare în ziar, care să mă convingă într-adevăr că răposatul era sărit de pe fix. Cam așa, adică: „Înaintașul de la Manchester United, care era logodit cu actuala Miss Suedia, a reușit de curând o dublă performanță unică: este singurul bărbat care a câștigat vreodată în același an Cupa Asociației Engleze de Fotbal și Oscarul pentru cel mai bun actor. Drepturile pentru primul lui roman tocmai au fost achiziționate de către Steven Spielberg, contra unei sume rămase confidențială. Un membru al personalului l-a găsit spânzurat de o grindă, în grajdurile proprii.” Ei bine, n-am văzut niciodată vreun raport de anchetă care să sune astfel, dar dacă ar exista cazuri în care oameni fericiți, celebri, talentați și-au pus capăt zilelor, logic ar fi să conchizi că mult invocatul echilibru mintal era într-adevăr cam subred.”

4.2 „Fiecare om cu nebunia lui: a mea a fost aceea de a mă crede normal, periculos de normal.”

V.

5.1 „Câțiva dintre cei care-au murit, oameni prea sensibili ca să mai fi putut trăi: Sylvia Plath, Van Gogh, Virginia Woolf, Jackson Pollock, Primo Levi, Kurt Cobain, desigur. Câțiva dintre cei care trăiesc: George W. Bush, Arnold Schwarzenegger, Osama Bin Laden. Faceți un X în dreptul celor cu care v-ar plăcea eventual să beți un pahar și, pe urmă, vedeți dacă erau trecuți la morți sau la vii.”

5.2 „Faptul că Nietzsche, Proust și Rimbaud supraviețuiesc fluctuației modelor se explică prin gratuitatea cruzimii lor, prin chirurgia lor demonică, prin generozitatea otrăvirii.”

VI.

6.1 „Am simțit atunci ca o povară toată greutatea lucrurilor – povara singurătății, a tot ceea ce ieșise prost vreodată. Mă simțeam viteză, urcând ultimele trepte spre acoperișul clădirii, târând după mine toată greutatea aceea. Mi se părea că a mă arunca de sus era cumva singura modalitate de a o face să lucreze în favoarea mea, nu contra mea; simțeam că trupul meu e-atât de greu, încât aș ajunge într-o clipită jos, în stradă. Aș doborî recordul mondial la săritura de pe blocul-turn.”

Decalogul englez-român al sinucigașului

X.

10.1 „Sinuciderea nu a fost născocită pentru oameni din ăștia. A fost inventată pentru oameni ca Virginia Woolf și ca Nick Drake. Și ca mine. Sinuciderea presupune distincție, rafinament.”

10.2 „E imposibil să citești un rând din Kleist fără să te gândești că s-a omorât. E ca și cum sinuciderea i-ar fi precedat opera.”

„Fiecare carte cere să fie citită în timpul liber.

Chiar dacă scrii o biografie despre Stalin, există o manieră în care trebuie să o concepi și să o faci pe cât se poate de citibilă.”

(NICK HORNBY
interviul cu Dave Weich)

„Turnul Sinucigașilor”, 2005 este cea mai recentă carte semnată Nick

Hornby, în curs de ecranizare la Hollywood, după ce Johnny Depp a cumpărat drepturile de ecranizare. Odissea a patru pretenții de sinucigași, în noaptea Anului Nou, continuă până în noaptea Sfântului Valentin, despre care sociologii cred că s-ar clasa pe locul al doilea în topul datelor calendaristice preferate de sinucigași. Ca toate personajele lui Hornby, cei patru eroi, vor reuși să se sustragă sinuciderii pentru a-și duce mai departe, la fel de derizoriu și incorrigibil existențele.

O carte despre „sinucigașii anonimi”, o vânătoare inutilă a alienării. „Turnul Sinucigașilor” este o carte ce analizează sociologic, filozofic, religios și mundan natura umană. Nimic nu este neverosimil la Hornby. Nimic palpant. Proiecția post-modernă a hermeneuticii deșertăciunii.

“Dintr-o lucrare de psihiatrie, nu-mi reține atenția decât ceea ce spun bolnavii; dintr-o carte de critică, numai citatele.”

(EMIL CIORAN
Despre neajunsul de a te fi născut)

I.

1.1 „Când ajungi în locul acela, locul în care am fost eu în noaptea de Anul Nou, crezi că oamenii care nu sunt sus pe acoperiș se află la milioane de kilometri depărtare, dincolo de oceanul larg, dar nu-i așa. Nu există nici un ocean. Cam toți sunt pe uscat, aici, aproape. N-am vrut să spun că și fericirea e la fel de aproape, doar să avem capacitatea de a o vedea, nu, nici o tâmpenie din asta. Nu susțin că sinucigașii nu sunt așa departe de oamenii care reușesc să se descurce în viață; spun însă că oamenii care reușesc să se descurce în viață nu sunt așa de departe de a fi sinucigași.”

1.2 „Ca să fim fericiți, ar trebui să avem mereu vie în minte imaginea nenorocirilor de care am scăpat.”

II.

2.1 „Și ceea ce făcusem este că mă pișasem pe ea de viață. Literal. Mda, bine, OK, nu literalmente literal. Adică, mă-nțelegeți, nu-mi preschimbasem viața în urină ca s-o adun toată în vezică, și-așa mai departe pe urmă. Dar simțeam că îmi băgasem picioarele în ea de viață, la fel cum îți poți băga picioarele în ei de bani. Viața mea fusese plină – copii, neveste, funcții și toate chestiile de rigoare, dar ajunsese cumva să nu mai știu ce făcusem cu ea.”

2.2 „Să trăiești înseamnă să pierzi teren.”

III.

3.1 „Mai era ceva în articolul pe care l-am citit: un interviu cu un tip care a supraviețuit după ce s-a aruncat de pe Golden Gate Bridge din San Francisco. Omul zicea că, la două secunde după ce s-a aruncat, și-a dat seama că nu există nimic în viața lui cu care să nu se poată obișnui, nici o problemă pe care să n-o poată rezolva – în afară de problema pe care tocmai și-o crease singur aruncându-se de pe pod.”